

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6821200097
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6821200097.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudkýň JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Renáty Deákovej, ako členiek senátu, vo veci starostlivosti o maloletého S. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v V., S. č. XXXX/X, v súčasnosti bytom v V., Z. č. XX/XX, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov matky S. Z. H., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v V., S. č. XXXX/X, v súčasnosti bytom v V., Z. č. XX/XX, a otca S. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v V., Y. I. č. XXXX/X, v súčasnosti bytom v V., L. č. XX, zastúpeného JUDr. Attilom Elekom, advokátom so sídlom v Rožňave, Jovická č. 2, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Revúca č.k. 5P/1/2021-14 zo dňa 25.01.2021, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil (prvý výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (druhý výrok); súd prvej inštancie dospel k záveru, že „predmetným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa matka maloletého dieťaťa domáhala neodkladnej úpravy styku otca s maloletým S. H. odlišným spôsobom, oproti v súčasnosti účinnej úprave styku s ohľadom na okolnosti, ktoré nastali po rozhodnutí vo veci 8P/4/2020; jedná sa o v poradí druhý návrh na nariadenie neodkladného opatrenie, v ktorom žiada upraviť styku otca s maloletým dieťaťom; ako bolo vyššie uvedené, prvý návrh bol podaný 16.12.2020 a súd o ňom rozhodoval v konaní vedenom pod sp. zn. 4P/58/2020, uznesením zo dňa 21.12.2020, ECLI:SK:OSRA:2020:6820201836.2; oba návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia boli podané na základe úplne rovnakých skutkových okolností; bez ohľadu na to, že v pôvodnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa matka domáhala, aby súd styk otca s maloletým S. dočasne zakázal a v predmetom návrhu styk žiadala upraviť v určitom rozsahu, avšak výlučne za jej prítomnosti, je potrebné mať za to, že rozhodnutie súdu o prvom návrhu (4P/58/2020) predstavuje vo vzťahu k tomuto opätovne podanému návrhu rozhodnutú vec; v oboch prípadoch je daná totožnosť účastníkov, predmetu konania, ako aj skutkových okolností veci; keďže predmetné konanie je konaním starostlivosti o maloleté dieťa, v ktorom súd koná a rozhoduje ex offo, mohol pri prvom rozhodnutí o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia (4P/58/2020) o styku otca s maloletým dieťaťom rozhodnúť aj iným spôsobom ako bolo v matkou navrhnuté; nemusel styk iba zakázať, ale ho mohol, ak by to považoval za potrebné, vhodným spôsobom obmedziť alebo upraviť za prítomnosti matky; súd tak však neurobil a návrh matky v celom rozsahu zamietol; pritom v celom rozsahu preskúmal, či je alebo nie je daná potreba neodkladnej zmeny aktuálne účinného rozhodnutia súdu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom (7P/28/2019), čo jednoznačne vyplýva z odseku 21 odôvodnenia uznesenia o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a mal za to, že súčasnú úpravu styku otca s dieťaťom nie je neodkladne potrebné meniť; v predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného

opatrenia, ktorý matka podala ako druhý v poradí, uviedla úplne rovnaké skutkové okolnosti, na základe ktorých žiadala styk otca s maloletým dieťaťom upraviť; keďže o tomto predmete konania (styku otca s maloletým dieťaťom na základe rovnakých skutkových okolností) už raz súdom bolo rozhodnuté, bráni to opätovnému rozhodovaniu o tejto veci (prekážka rei iudicatae); prekážka rozhodnutej veci je takým nedostatkom procesnej podmienky konania, ktorý nie je možné odstrániť; preto súd predmetné konanie zastavil“; súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „C.m.p.“) v spojení s § 161 ods. 1 a 2, § 230 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“).

2.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala matka včas odvolanie zo dňa 16.02.2021 (č.l. 21-22 spisu); vyjadrila názor, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jej právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); napadnuté uznesenie považovala za neodôvodnené až arbitrárne; poukázala na to, že súd prvej inštancie považuje rozhodnutie o neodkladnom opatrení sp. zn. 4P/58/2020 zo dňa 21.12.2020 za prekážku rozhodnutej veci (res iudicata) a to bez ohľadu na povinnosť konania z úradnej povinnosti vo veciach maloletých; vyjadrila názor, že pokiaľ by sa právna prax stotožnila s názorom súdu prvej inštancie, znamenalo by to nemožnosť rozhodovať o veciach maloletých detí pri potrebe neodkladnej úpravy v prípade, ak už raz súd o akomkoľvek neodkladnom opatrení vo veci konkrétneho maloletého rozhodol; podľa matky nie je možné stotožniť sa ani s odôvodnením súdu prvej inštancie, že návrh na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom je totožným predmetom ako návrh na úpravu tohto styku; zdôraznila, že ako matka koncipovala dva rozdielne návrhy; pred podaním prvého návrhu sa s nikým neporadila, pretože chcela konať bezodkladne, aby maloletý nebol vystavený ďalšiemu riziku; zdôraznila, že napriek prebiehajúcej trestnému stíhaniu sa otec môže naďalej stretávať s maloletým bez zmeny; vyčítala súdu prvej inštancie, že cestou príslušného oddelenia policajného zboru si nezabezpečil správy o procesnom postupe a ani nevykonal dopyt na kolízneho opatrovníka, či došlo k šetreniu pomerov v súvislosti s podaným trestným oznámením, pretože súd prvej inštancie sa návrhom a jeho dôvodnosťou nezaoberal, iba jej odňal možnosť hájiť záujmy maloletého; vyjadrila názor, že neodkladné opatrenie je dočasným prostriedkom ochrany maloletého, ak sa v trestnom konaní potvrdí jej obava, jej prítomnosť pri styku s otcom zabezpečí ochranu maloletého; na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie.

2.2 Otec vo vyjadrení zo dňa 02.03.2021 (č.l. 30-32 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu k odvolaniu matky uviedol, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a zákonné; stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže predstavovať prekážku rozhodnutej veci vo vzťahu k novému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia; zdôraznil, že matka maloletého podáva v krátkom čase návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z totožných dôvodov, ktoré sa navyše zakladajú výlučne na zavádzajúcich tvrdeniach matky; uvedené obvinenia z nevhodného správania sa k maloletému sa začali objavovať už v priebehu konania sp. zn. 8P/4/2020 a postupne sa prítvrdovali bezprostredne po vyhlásení rozsudku v uvedenej veci, podľa jeho názoru z dôvodu, že predmetné rozhodnutie nebolo v súlade s predstavami matky; skutočnosť, že matkou uvádzané dôvody v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa nezakladajú na pravde považoval za dostatočne preukázané vyjadrením predškolského zariadenia ako aj výsledkami šetrenia kolízneho opatrovníka; preto sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia, podľa ktorého už v konaní sp. zn. 4P/58/2020 boli zo strany matky prezentované totožné skutočnosti ako v prejednávanej veci, pričom v konaní sp. zn. 4P/58/2020 súd nielen zamietol návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ale súčasne nepristúpil ani k úprave pomerov iným spôsobom, hoci nebol viazaný návrhom matky; nakoľko podávanie opakovaných neopodstatnených návrhov matky považoval za zrejme zneužívanie práva uplatnil náhradu trov konania, pretože to s ohľadom na okolnosti prípadu považoval za spravodlivé.

2.3 Matka v odvolacej replike zo dňa 22.03.2021 (č.l. 40-41 spisu) uviedla, že nemôže sa stotožniť s odôvodnením súdu prvej inštancie, že návrh na zákaz styku otca s maloletým je totožným predmetom ako návrh na úpravu styku otca s maloletým; zdôraznila, že v máji 2019 na vlastné oči videla nevhodné správanie otca k maloletému, pričom ako matka má potrebu maloletého pred takýmto správaním chrániť; poukázala na skutočnosť, že dňa 17.03.2021 sa maloletý po dlhom čase znovu vyzliekol a šiel do postele pod paplón, pričom sa odmietal obliecť s odôvodnením, že chce byť v „krtinci“ (t.j. paplóny a vankúše

na kope na posteli) nahý ako s otcom, s ktorým sa takto hrajú, že spinkajú; uviedla, že od podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a trestného oznámenia chodil otec na styk počas jej neprítomnosti so svojou matkou, ale posledné dva týždne pred uvedeným incidentom prišiel na styk bez svojej matky; poukázala aj na skutočnosť, že v rámci znaleckého dokazovania otec priznal, že bol v detstve sexuálne zneužitý; za urážlivé označila tvrdenie otca o tom, že si vymýšľa, pretože práve otcovi v rámci znaleckého dokazovania vyšla vysoká tendencia zámerne klamať (až 62 %); nakoniec dôrazne nesúhlasila s priznaním náhrady trov konania otcovi, pretože otec žije v nepomerne lepších majetkových a príjmových pomeroch ako ona s maloletým.

2.4 Odvoláciu repliku matky doručil súd prvej inštancie právnomu zástupcovi otca dňa 06.04.2021 prostredníctvom elektronickej pošty (č.l. 43 spisu) so stanovenou lehotou na vyjadrenie (č.l. 44 spisu); otec sa v stanovenej lehote vo veci nevyjadril.

2.5 Dňa 13.04.2021 doručila matka súdu prvej inštancie písomné podanie zo dňa 13.04.2021 označené ako „návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia - doplnenie“ (č.l. 76 spisu), v ktorom uviedla, že dňa 10.04.2021 odovzdala maloletého za asistencie polície otcovi, pretože predtým maloletého odmietla odovzdať otcovi bez jej prítomnosti na 8 hodín, nakoľko sa o maloletého bála, pretože od 06.12.2020, keď mal otec maloletého nepretržite 5 hodín, sa maloletý po vrátení pomočoval, rozprával, že sa s otcom hrali nahý a pritom si chytil „pipík“; zdôraznila, že dňa 14.12.2020 podala trestné oznámenie a nechcela maloletého otcovi vydať do prešetrenia podozrenia zo sexuálneho zneužívania; otec maloletého zavolať políciu a za asistencie polície maloletého odovzdala; otec vrátil maloletého o 17:25 hod. a maloletý následne rozprával o držaní „pipíka“ otcom, na preukázanie čoho pripojila videonahrávku a prepis komunikácie s maloletým; dňa 11.04.2021 sa maloletý opätovne vyzliekol a držal si „pipík“ s tým, že sa tak hrajú s otcom.

2.6 Podanie matky s prílohou doručil súd prvej inštancie právnomu zástupcovi otca dňa 20.04.2021 na vedomie (č.l. 81 spisu) a kolíznemu opatrovníkovi dňa 16.04.2021 na vedomie (č.l. 81 spisu).

2.7 Otec vo vyjadrení zo dňa 03.05.2021 (č.l. 94 spisu) prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že boli mu doručené dokumenty a 2 videonahrávky, ktoré zachytávajú ako je maloletý matkou doslova „vypočúvaný“ na skutočnosti, ku ktorým sa mu veľmi ťažko vyjadruje; uviedol, že matka sa týmto snaží docieľiť diskreditáciu jeho osoby ako človeka aj ako otca maloletého; správanie matky presahuje všetky morálne zásady a dosahuje intenzitu trestného činu; zdôraznil, že útoky matky sa zintenzívnili po vydaní rozsudku vo veci sp. zn. 8P/4/2020 zo dňa 01.12.2020, ktorým bol upravený jeho styk s maloletým v rozsahu presahujúcom predstavu matky, čo matka nevie stráviť; všetky obvinenia matky označil za zavádzajúce a klamlivé, pričom na vyvrátenie tvrdení matky sa opätovne dobrovoľne podrobil znaleckému skúmaniu ohľadne jeho sexuality; poukázal aj na to, že doterajšie tvrdenia matky sa nepotvrdili ani v predchádzajúcich konaniach vedených pred súdom prvej inštancie (8P/4/2020 a 4P/58/2020), v ktorých došlo k ich prešetrovaní (predškolské zariadenie, šetrenie kolízneho opatrovníka); na záver zdôraznil, že všetky stretnutia s maloletým boli vykonané výlučne v prítomnosti jeho matky; na základe uvedeného navrhol potvrdenie napadnutého uznesenia.

2.8 Dňa 30.04.2021 predložil súd prvej inštancie veci tunajšiemu súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní; dňa 06.05.2021 vyžiadal odvolací súd do spisu správy; podľa správy kolízneho opatrovníka zo dňa 05.05.2021 (č.l. 97-98 spisu) bolo dňa 13.04.2021 vykonané sociálne zisťovanie u matky, v rámci ktorého bol vykonaný pohovor s maloletým, ktorý nejavil žiadne problémy, bol zhovorčivý, šťastný, usmieval sa a komunikoval; dňa 13.04.2021 bolo vykonané aj zisťovanie v materskej škole maloletého, kde od učiteliek neboli zistené žiadne problémy s maloletým; detská lekárka maloletého tiež nezistila žiadne problémy s maloletým, výslovne uviedla, že o „chytaní pipíka“ začal maloletý v ambulancii hovoriť až keď to počul od matky; v ďalšej správe zo dňa 17.05.2021 (č.l. 125-127 spisu) kolízny opatrovník podrobne opísal priebeh jednotlivých stretnutí otca s maloletým od 14.04.2021 do 12.05.2021, pri ktorých sa často vyskytujú nezhody a hádky s matkou, na základe čoho kolízny opatrovník navrhol realizáciu styku podľa právoplatného rozsudku vo veci sp. zn. 8P/4/2020 s tým, že preberanie maloletého zo strany otca od matky by sa realizovalo za účasti pracovníka centra pre rodiny, do skončenia vyšetrovania otca by styk prebiehal za prítomnosti starej matky maloletého zo strany otca, súčasne kolízny opatrovník navrhol nariadiť znalecké dokazovanie na vyšetrenie rodičov znalcom z odboru psychiatria; podľa správy Okresného súdu Rožňava zo dňa 12.05.2021 (č.l. 114 spisu) na ich súde prebieha konanie o rozvod manželstva matky a otca pod sp. zn. 7P/9/2020, v ktorom zatiaľ nebolo vydané rozhodnutie ani nariadené

znalecké dokazovanie; podľa správy OR PZ Rimavská Sobota zo dňa 13.05.2021 s prílohami (č.l. 130-134 spisu) bolo dňa 28.01.2021 začaté trestné stíhanie pre zločin sexuálneho zneužívania v období od mája 2019 do 14.12.2020 ohľadne maloletého, pričom v rámci stíhania boli vypočutí matka, otec a jeho matka, súčasne uznesením zo dňa 11.05.2021 bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odvetvia psychiatria a súčasne z odvetvia sexuológia.

2.9 Dňa 21.05.2021 doručila matka odvolaciemu súdu vyjadrenie zo dňa 19.05.2021 (č.l. 144-145 spisu), ktorým sa vyjadrila k podaniu otca zo dňa 03.05.2021; v podstate zopakovala svoju argumentáciu ohľadne dôvodov podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (obava o maloletého); matka k vyjadreniu (okrem iného) priložila aj psychologický nález K.. H. I. z psychologického vyšetrenia maloletého zo dňa 06.05.2021 (č.l. 148 spisu), z ktorého vyplýva, že sa realizovalo na žiadosť matky, anamnestické údaje poskytla matka, podľa jeho záveru je aktuálny psychomotorický vývin maloletého vo všetkých hodnotených oblastiach v norme, osobnosť maloletého vo vývine, v súčasnosti bez závažných prejavov psychopatologickej symptomatológie; na základe matkinho podozrenia zo sexuálneho zneužívania maloletého zo strany otca bolo odporúčané súdnoznalecké vyšetrenie vrátane použitia príslušných prístrojov, pričom v závere bolo uvedené, že do potvrdenia, resp. vyvrátenia daného podozrenia odporučila kontakt otca s maloletým len v prítomnosti matky.

2.10 Dňa 14.06.2021 doručil kolízny opatrovník odvolaciemu súdu správu zo dňa 14.06.2021 (č.l. 155-156 spisu) o ukončení spolupráce psychológa občianskeho združenia poskytujúceho sociálne poradenstvo rodičom z dôvodu porušenia pravidiel zo strany matky (vyhotovenie záznamu z online stretnutia v rozpore s pravidlami); z dôvodu napätej komunikácie medzi rodičmi podáva kolízny opatrovník podnet Okresnému súdu Revúca na uloženie povinnosti rodičom podrobiť sa odbornému poradenstvu za účelom zlepšenia komunikácie.

3. Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p., na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

3.1 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

3.2 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.1 Odvolanie matky nie je dôvodné; preskúmaním napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odvolania matky a obsahu spisu súdu prvej inštancie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o odvolaní dospel odvolací súd k záveru, že v prejednávanej spore boli splnené procesné podmienky na zastavenie konania o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia pre nedostatok procesných podmienok na prejednanie a rozhodnutie veci z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata); odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky matky ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie o splnení podmienok na zastavenie konania v prejednávanej veci, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v celom rozsahu poukazuje; nedostatok procesnej podmienky spočívajúci v prekážke právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) predstavuje neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania, ktorý vedie vždy k zastaveniu konania (§ 161 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p.); súd prvej inštancie preto správne skúmal danosť procesných podmienok (§ 161 ods. 1 C.s.p.) a pri ich skúmaní dospel k správne záveru, že pokračovaniu v konaní bráni prekážka rozhodnutej veci (res iudicata) v podobe rozhodnutia o predchádzajúcom návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia uznesením Okresného súdu Revúca č.k. 4P/58/2020-29 zo dňa 21.12.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.01.2021; z obsahu uvedeného uznesenia vyplýva, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia bol odôvodnený totožnými skutkovými okolnosťami ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci (t.j. podozrenie matky so sexuálneho zneužívania maloletého zo

strany otca s popisom konkrétneho incidentu z mája 2019, na základe čoho podala matka na otca trestné oznámenie zo dňa 14.12.2020); právoplatné rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (nevynímajúc rozhodnutie o zamietnutí návrhu) môže predstavovať prekážku právoplatne rozhodnutej veci (§ 230 C.s.p.) vo vzťahu k novému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý je odôvodnený totožnými skutkovými okolnosťami a týka sa rovnakých účastníkov konania; súd prvej inštalácie preto aj podľa názoru odvolacieho súdu dospel k správne právnemu posúdeniu veci, keď konanie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci zastavil, pretože prejednávaniu a rozhodnutiu o jej návrhu bránilo právoplatné uznesenie Okresného súdu Revúca č.k. 4P/58/2020-29 zo dňa 21.12.2020 (res iudicata), pretože išlo o rozhodnutie medzi totožnými účastníkmi konania a bolo odôvodnené totožnými skutkovými okolnosťami významnými pre rozhodnutie súdu aj v prejednávanej veci; uvedený záver potvrdzuje aj ustanovenie § 329 ods. 3 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p., podľa ktorého ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci, t.j. platí, že ak k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie nedôjde, právoplatné rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia prekážku rozhodnutej veci (res iudicata) zakladá (čo je aj prípad prejednávanej veci); odvolací súd preto v tomto prípade nezistil v postupe a rozhodnutí súdu prvej inštalácie o zastavení konania žiadne nedostatky, ktoré by viedli k zmene alebo zrušeniu napadnutého uznesenia; pokiaľ ide o konkrétne odvolacie námietky matky (§ 387 ods. 3 C.s.p.) matka argumentovala, že „pokiaľ by sa právna prax stotožnila s názorom súdu prvej inštalácie, znamenalo by to nemožnosť rozhodovať o veciach maloletých detí pri potrebe neodkladnej úpravy v prípade, ak už raz súd o akomkoľvek neodkladnom opatrení vo veci konkrétneho maloletého rozhodol“, v tomto smere jej argumentácia opomína práve význam totožných skutkových okolností významných pre rozhodnutie, ktoré v prípade ich zmeny umožňujú rozhodovať o novom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v prospech maloletého dieťaťa; matka ďalej argumentovala, že „nie je možné stotožniť sa ani s odôvodnením súdu prvej inštalácie, že návrh na zákaz styku otca s maloletým dieťaťom je totožným predmetom ako návrh na úpravu tohto styku, pretože ako matka koncipovala dva rozdielne návrhy“, keď v tomto smere nezohľadňuje, že rozhodujúce sú práve skutkové okolnosti významné pre rozhodnutie, na ktorých sú obidva návrhy na nariadenie neodkladných opatrení založené (t.j. vo veci sp. zn. 4P/58/2020 a v prejednávanej veci) a nie samotné návrhy výrokov rozhodnutí (petit), ktorými nie je súd v konaní starostlivosti o maloleté deti viazaný (§ 40 C.m.p.); ďalej pokiaľ matka vyčítala súdu prvej inštalácie, že „cestou príslušného oddelenia policajného zboru si nezabezpečil správy o procesnom postupe a ani nevykonal dopyt na kolízneho opatrovníka, či došlo k šetreniu pomerov v súvislosti s podaným trestným oznámením“ táto odvolacia námietka tiež nie je dôvodná, pretože v prípade zastavenia konania z dôvodu prekážky rozhodnutej veci (res iudicata) sa súd dôvodnosťou návrhu z vecnej stránky nezaobrá, preto nie je potrebné v tomto smere vykonávať žiadne dokazovanie.

4.2 Odvolací súd navyše poukazuje na skutočnosť, že po rozhodnutí súdu prvej inštalácie napadnutým uznesením došlo v konaní sp. zn. 8P/4/2020 k právoplatnému rozhodnutiu ohľadne úpravy styku otca s maloletým (rozsudok Okresného súdu Revúca č.k. 8P/4/2020-480 zo dňa 01.12.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11CoP/8/2021-556 zo dňa 18.03.2021), ktoré predstavuje ďalšie právoplatné rozhodnutie predstavujúce prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata), pretože je založené na rovnakých skutkových okolnostiach významných pre rozhodnutie ((t.j. podozrenie matky so sexuálneho zneužívania maloletého zo strany otca s popisom konkrétneho incidentu z mája 2019, na základe čoho podala matka na otca trestné oznámenie zo dňa 14.12.2020) a bolo ním rozhodnuté medzi totožnými účastníkmi konania.

4.3 Nakoniec bolo potrebné podľa odvolacieho súdu posúdiť, či na závere o prekážke rozhodnutej veci (res iudicata) niečo mení oznámenie matky o nových skutočnostiach zo dňa 10.04.2021 (č.l. 76 spisu; bod 2.5 odôvodnenia); odvolací súd dospel k záveru, že tomu tak nie je, pretože nejde o zmenu skutkových okolností významných pre rozhodnutie (§ 329 ods. 3 C.s.p. a contrario), nakoľko ide o rovnaké obvinenie otca z obsahovo totožného skutku (sexuálne zneužívanie); podľa odvolacieho súdu nie je z hľadiska posudzovanej otázky existencie nedostatku procesnej podmienky v podobe prekážky právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) podstatné, že matka produkuje nové obvinenia (nové čiastkové skutky), pretože z hľadiska obsahu ide stále o rovnaké tvrdenie o zneužívaní maloletého zo strany otca, s ktorým sa vysporiadal súd v konaní sp. zn. 4P/58/2020 (uznesenie Okresného súdu Revúca č.k. 4P/58/2020-29 zo dňa 21.12.2020) ako aj v konaní sp. zn. 8P/4/2020 (rozsudok Okresného súdu Revúca č.k. 8P/4/2020-480 zo dňa 01.12.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej

Bystrici č.k. 11CoP/8/2021-556 zo dňa 18.03.2021), t.j. ide o tvrdené čiastkové útoky rovnakého skutku; objektívna skutočnosť existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) nemôže byť podľa názoru odvolacieho súdu negovaná len samotným oznámením matky nového čiastkového skutku bez ďalšieho, pretože posúdenie existencie prekážky by tak záviselo výlučne na svojvôli účastníkov konania (t.j. súdu musí byť ponechaný priestor na posúdenie, či skutočne došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie alebo ide len o tvrdenia účastníkov konania); bez skúmania vecnej dôvodnosti uvedených tvrdení matky a len za účelom posúdenia, či došlo k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, odvolací súd zisťoval, či prípadne došlo v niektorom z konaní k potvrdeniu niektorého z tvrdení matky (čo by malo nepochybne vplyv na skutkový stav), keď žiadne tvrdené prejavy maloletého, resp. tvrdené konanie otca neboli zatiaľ zistené v trestnom konaní (otcovi nebolo vznesené obvinenie, v máji 2021 bolo nariadené znalecké skúmanie otca znalcom sexuológom), v materskej škole maloletého ani cestou ošetrojúcej lekárky maloletého (bod 2.8 odôvodnenia), keď takýto záver osobitne nevyplýva ani z matkou predloženého psychologického nálezu zo dňa 06.05.2021 (bod 2.9 odôvodnenia), v ktorom neboli zistené žiadne problémy v rámci vývinu maloletého a jeho osobnosti, psychologička (vychádzajúca však výlučne z jednostranných tvrdení a anamnestických údajov matky) len odporučila do potvrdenia, resp. vyvrátenia podozrenia kontakt otca s maloletým len v prítomnosti matky (zjavne len prejav opatrnosti, nie výsledok odborného záveru), z čoho tiež nemožno vyvodiť zmenu podstatných skutkových okolností významných pre rozhodnutie; z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia ako vecne správne potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny.

5. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 2 ods. 1 C.m.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 52 C.m.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 57 C.m.p., o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh; podľa § 58 C.m.p., o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko v prejednávanej veci nejde o konanie podľa § 53 C.m.p. a odvolací súd nezistil okolnosti pre priznanie náhrady trov odvolacieho konania (§ 55 C.m.p.), napriek návrhu otca na priznanie nároku na náhradu trov konania, o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd dospel k záveru, že samotné podanie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia nepredstavuje dôvod na priznanie náhrady trov konania otcovi (§ 55 C.m.p.).

6. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).